

Neviim (prophètes) - Ézéchiel

Chapter 14

- 14,1 יבוא אלי אנשים, מזקני ישראל; וישבו, לפני. {פ}
- 14,2 ויהי דבר-יהוה, אלי לאמר.
- 14,3 בן-אדם, האנשים האלה העלו גלוליהם על-לבם, ומכשול עונם, נתנו נכח פניהם: האדרש אדרש, להם. {ס}
- 14,4 לכן דבר-אותם ואמרת אליהם כה-אמר אדני יהוה, איש איש מבית ישראל אשר יעלה את-גלוליו אל-לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו, ויבא, אל-הנביא: אני יהוה, נעניתי לו בה (בא)--ברב גלוליו.
- 14,5 למען תפוש את-בית-ישראל, בלבם, אשר גזרו מעלי, בגלוליהם גלם. {ס}
- 14,6 לכן אמר אל-בית ישראל, כה אמר אדני יהוה, שובו וקשיבו, מעל גלוליתכם; ומעל כל-תועבותיכם, השיבו פניכם.
- 14,7 כי איש איש מבית ישראל, ומהגר אשר-יגור בישראל, ויבזר מאחרי ויעל גלוליו אל-לבו, ומכשול עונו ישים נכח פניו; ויבא אל-הנביא, לדרכ-לו בי--אני יהוה, נענה-לו בי.
- 14,8 ונתתי פני באיש ההוא, והשמתיהו לאות ולמשלים, והכרתיו, מתוך עמי; וידעתם, כי-אני יהוה. {ס}
- 14,9 והנביא כי-יפתה, ודבר דבר--אני יהוה פתיתי, את הנביא ההוא; ונטייתי את-ידי, עליו, והשמדתיו, מתוך עמי ישראל.
- 14,10 ונשאו, עונם: כעון, הדרכ--כעון הנביא, יהיה.
- 14,11 למען לא-יתעו עוד בית-ישראל, מאחרי, ולא-יטמאו עוד, בכל-פשעיהם; והיו-לי לעם, ואני אהיה להם לאלהים--גאם, אדני יהוה. {פ}
- 14,12 ויהי דבר-יהוה, אלי לאמר.
- 14,13 בן-אדם, ארץ כי תחטא-לי למעל-מעל, ונטייתי ידי עליה, ושברתי לה מטה-לחם; והשלחתי-בה כעב, והכרתי ממנה אדם ובהמה.
- 14,14 והיו שלשת האנשים האלה, בתוכה--נת, דנאל (דניאל) ואיוב: המה בצדקתם ינצלו בפשם, גאם אדני יהוה.
- 14,15 לו-תיה כעה אעביר בארץ, ושכלתה; וקיתה שממה מבלי עובר, מפני התייה.
- 14,16 שלשת האנשים האלה, בתוכה--חי-אני גאם אדני יהוה, אם-בנים ואם-בנות יצילו: המה לבדם ינצלו, והארץ תהיה שממה.
- 14,17 או חרב אביא, על-הארץ ההיא; ואמרת, חרב תעבר בארץ, והכרתי ממנה, אדם ובהמה.
- 14,18 ושלשת האנשים האלה, בתוכה--חי-אני גאם אדני יהוה, לא יצילו בנים ובנות: כי הם לבדם, ינצלו.
- 14,19 או דבר אשלח, אל-הארץ ההיא; ושפכתי חמתי עליה בדם, להכרית ממנה אדם ובהמה.
- 14,20 וזח דנאל (דניאל) ואיוב, בתוכה--חי-אני גאם אדני יהוה, אם-בן אם-בת יצילו: המה בצדקתם, יצילו בפשם. {פ}
- 14,21 כי כה אמר אדני יהוה, אף כי-ארבעת שפטי הכעים חרב וכעב ותיה כעה ודבר, שלחתי, אל-ירושלם--להכרית ממנה, אדם ובהמה.
- 14,22 והנה נותרה-בה פלטה, המוצאים בנים ובנות--הנם יוצאים אליכם, וראיתם את-דרכם, ואת-עלילותם; ונחמתם, על-הכעה, אשר הבאתי על-ירושלם--את כל-אשר הבאתי, עליה.
- 14,23 ונקמו אתכם, כי-תראו את-דרכם, ואת-עלילותם; וידעתם, כי לא חנם עשיתי את כל-אשר-עשיתי בה--גאם, אדני יהוה. {פ}